

Morzsák a korinthusi levelezésből

39. SZENVEDÉS A DICSŐSÉG FÉNYÉBEN

„Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, ¹⁸mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4,17-18)

Azok a keresztények, akik felfogták ezeknek a szavaknak a jelentését és jelentőségét, mindig másfajta keresztények voltak, mint a többiek. Nem a szenvedéseik mértéke vagy a megpróbáltatásaik nehézsége különbözött a többiekétől, hanem a belső hozzáállásuk volt más. Megbékéltebben, vidámabban, nagyobb derűvel és szabadsággal viselték el az élet legnyomasztóbb terheit is. Az a Corrie ten Boom például, akinek családját a náci zsidók bűjtatása miatt kiirtották, és aki soha nem ment férjhez, hanem egész életében áldozatosan szolgálta Krisztust, nyolcvan évesen azt mondta: „Boldog életem volt!” Corrie ten Boom egyike annak a sok-sok szentnek, akik képesek voltak mennyei szemszögből élni az életüket.

Pál arra tanít bennünket, hogy ne a szenvedéseinkből vonjunk le következtetéseket a végkimenetelre nézve, hanem éppen fordítva, lássuk a dicsőség fényében szenvedéseinket is. Ne a láthatókra nézzünk, hanem a láthatatlanokra. Ne a pillanatnyira – hiszen a dicsőség fényében minden itteni élet egy pillanat – hanem az örökkévalóra, melyet Isten megígért a Krisztusban hívőknek. A „pillanatnyi” szenvedés nagyon is hosszúnak tűnhet most. De Pál azt mondja, hogy a dicsőség mértékéhez képest – mely valójában *minden mértéket meghalad*, tehát mértéktelen, vagyis örökkévaló és végtelen – a több évtizedes szenvedés is csak egy pillanat, és könnyű.

Ez nagyon távol áll attól, ahogy általában gondolkodunk. Pál szavai már szinte érzéketlennek is hangoznak, annyira megszoktuk, hogy mindent a jelen fényében vizsgáljunk. De miért ne vennénk inkább komolyan mi is azt, amit az apostol teljes komolysággal hitt? Miért ne lehetnénk mi is másfajta keresztények? Olyanok, akik „nevetve néznek a holnap elé”? Olyanok, akik a dicsőség fényében élik át a jelent?